

Слонъ — Робинзонъ.

Отъ А. Ф. Давидовъ.

(Продължение отъ I кн.).

Денъ на ловъ, нощъ пъкъ спѣхъ —
Весдень занятъ, доволенъ бѣхъ.

Тѣй дни, недѣли си летѣха...
Макаръ краката ме болѣха
Еднажъ за пжтъ се азъ стегнахъ
И пушка въвъ ржка грабнахъ.

По пжтъ, безъ пжтъ, покрай скалитѣ,
Кждѣто виждатъ ми очитѣ,
Вървя, спокоенъ отъ бѣдй.
Но ей — по пѣсъка слѣдй.

Сърдцето ми забй тревожно.
Ни „гъкъ“ не казахъ. Осторожно,
Затаенъ крачехъ край скалитѣ
Втрѣнченъ оглеждахъ азъ слѣдитѣ.

Ба! Лай и тропотъ чувамъ азъ
И „дръжтѣ“! вика нѣкой гласъ.
Разбрахъ: мечокъ подплашенъ тича,
Прѣслѣдванъ отъ тълпа лисича.